



ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΣ

# Η ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ



Ο Μικελάντζελο ντι Λοντοβίκο Μπουοναρότι Σιμόνι ,γνωστός περισσότερο ως Μιχαήλ Άγγελος, ήταν γλύπτης, ζωγράφος, αρχιτέκτονας και ποιητής της Αναγέννησης. Σήμερα αναγνωρίζεται ως ένας από τους σπουδαιότερους δημιουργούς στην ιστορία της τέχνης. Υπήρξε ο μοναδικός καλλιτέχνης της εποχής, του οποίου η βιογραφία εκδόθηκε πριν το θάνατό του, στους Βίους του Τζόρτζιο Βαζάρι, ο οποίος επέλεξε να τον τοποθετήσει στην κορυφή των καλλιτεχνών, χρησιμοποιώντας για τον Μιχαήλ Άγγελο το προσωνύμιο ο θειικός .Στα δημοφιλέστερα έργα του ανήκουν οι νωπογραφίες που φιλοτέχνησε για το Παπικό παρεκκλήσιο του Βατικανού (Καπέλα Σιξτίνα), το άγαλμα του Δαβίδ και η Πιετά (αποκαθήλωση) στην Βασιλική του Αγίου Πέτρου, στη Ρώμη.

# ΝΕΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ (1)

- Ο Μιχαήλ Άγγελος γεννήθηκε στις 6 Μαρτίου του 1475, στο Καπρέζε της Ιταλίας, μια κωμόπολη 60 χλμ μακριά από τη Φλωρεντία και που σήμερα, προς τιμήν του, λέγεται Καπρέζε Μικελάντζελο. Ήταν γιος του Λουντοβίκο ντι Μπουοναρότι ντι Σιμόνι και της Φραντσέσκα ντι Νέρι ντελ Μινιάτο ντι Σιένα. Η οικογένεια Μπουοναρότι είχε καταγωγή από παλαιά φλωρεντική οικογένεια και μέλη της είχαν στο παρελθόν καταλάβει σημαντικά αξιώματα. Η οικονομική ευημερία της φαίνεται πως ανατράπηκε στα μέσα του 15ου αιώνα. Το 1474, ο πατέρας του διορίστηκε ως τοποτηρητής (podestà) στην πόλη Κιούζι και αργότερα στο Καπρέζε. Ο Μιχαήλ Άγγελος είχε άλλα τέσσερα αδελφια ενώ κατά την γέννα του τελευταίου, το 1481, η μητέρα του πέθανε. Αργότερα, η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην πόλη Σετινιάνο, κοντά στη Φλωρεντία, όπου ο Λουντοβίκο εμπιστεύτηκε την ανατροφή του Μιχαήλ σε μία παραμάννα.

## ΝΕΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ (2)

Παρά την εμφανή κλίση του στη ζωγραφική και κατόπιν επιθυμίας του πατέρα του, σπούδασε αρχικά υπό την καθοδήγηση του ουμανιστή Φραντσέσκο ντ' Ουρμπίνο, αλλά το 1487 ξεκίνησε ως μαθητευόμενος στο εργαστήριο ζωγραφικής του Ντομένικο Γκιρλαντάγιο.



## ΚΑΠΕΛΑ ΣΙΞΤΙΝΑ (1)

Οι παραγγελίες έπεφταν πλέον βροχή στον γλύπτη και μέχρι και ο πάπας Ιούλιος Β' του ανέθεσε ένα φιλόδοξο πρότζεκτ για το μαυσωλείο του, έργο που θα εγκαταλείψει ο Μιχαήλ Άγγελος στη στιγμή όταν του ζητήθηκε να ζωγραφίσει τον θόλο του παρεκκλησίου της Καπέλα Σιξτίνα. Το έργο πυροδότησε τη δημιουργική φαντασία του ζωγράφου κι έτσι το αρχικό σχέδιο της φιλοτέχνησης των 12 αποστόλων μορφοποιήθηκε με περισσότερες από 300 θρησκευτικές φιγούρες και παραστάσεις! Στα τέσσερα χρόνια που πήρε η ολοκλήρωση του μνημειώδους έργου (1508-1512), ο Μιχαήλ Άγγελος κλείστηκε στο εκκλησάκι, απέλυσε όλους τους βοηθούς του και ολοκλήρωσε τη σύνθεση μόνος, δημιουργώντας ασύλληπτο ενδιαφέρον για το μυστικό πρότζεκτ.

## ΚΑΠΕΛΑ ΣΙΞΤΙΝΑ (2)

Και βέβαια ο ζωγράφος κατέληξε σε μια νέα μορφή αναπαράστασης, με την τεχνοτροπία του να παραμορφώνει τις φιγούρες για να φαίνονται σωστά κοιτώντας τες κάτω από τον ψηλό θόλο. Μέχρι και ο Ραφαήλ, το αντίπαλον δέος του Μιχαήλ Άγγελου, αναγκάστηκε να αλλάξει την τεχνοτροπία του βλέποντας τη μνημειώδη σύνθεση του μεγάλου δασκάλου.



## ΠΙΕΤΑ(1)

Με το που μετακομίζει στη Ρώμη το 1498, η συνεχώς ανοδική καριέρα του Μιχαήλ Άγγελου θα δεχθεί άλλη μια ώθηση: έτερος καρδινάλιος, ο Jean Bilhères de Lagraulas, αντιπρόσωπος του γάλλου βασιλιά Καρόλου Η' στον πάπα, μαγεύεται από το ταλέντο του και του αναθέτει την «Πιετά»: ένα άγαλμα με την Παναγία να κρατά στα χέρια της το άψυχο σώμα του Ιησού.





## ΠΙΕΤΑ(2)

Η «Πιετά» (Αποκαθήλωση) ολοκληρώθηκε από τον Μιχαήλ Άγγελο σε λιγότερο από έναν χρόνο και τοποθετήθηκε τελικά στη βασιλική του Αγίου Πέτρου στο Βατικανό, έπειτα από περιπέτειες όπου άλλαξε τοποθεσία τουλάχιστον 5 φορές. Το άγαλμα συνέβαλε καθοριστικά στην καταξίωση του καλλιτέχνη, την ίδια στιγμή που αποτελεί και το μοναδικό έργο που φέρει την υπογραφή του Μιχαήλ Άγγελου: ο θρύλος τον θέλει να σκαλίζει βράδυ στη σύνθεση τις λέξεις «MICHEL ANGELUS BONAROTUS FLORENT FACIBAT» όταν άκουσε εκείνο το πρωινό τον κόσμο να το αποδίδει στον Λεονάρντο Ντα Βίντσι! Η «Πιετά» παραμένει ένα από τα παγκόσμια αριστουργήματα της γλυπτικής τέχνης, το οποίο ο Μιχαήλ Άγγελος φιλοτέχνησε σε ηλικία 25 ετών.

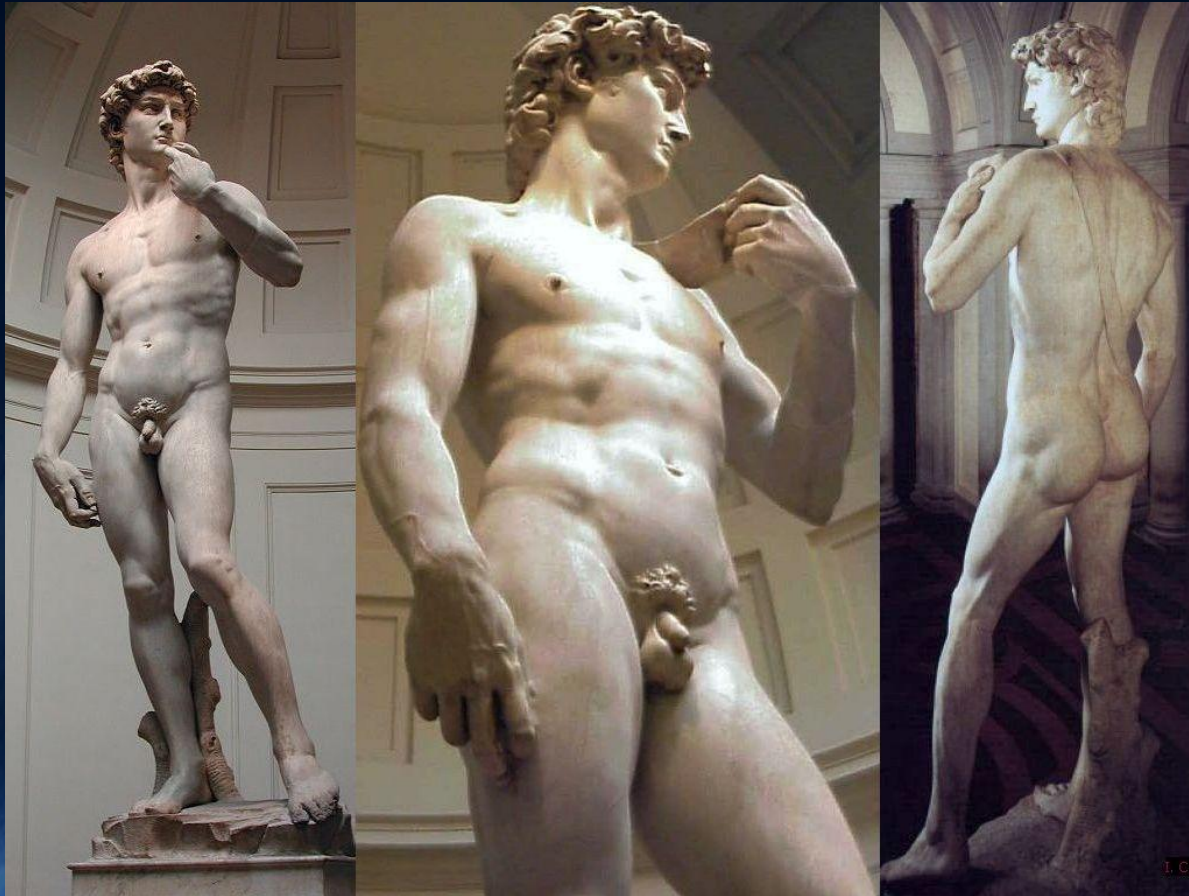


# ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

Μέχρι να επιστρέψει ο ζωγράφος στη Φλωρεντία, έπειτα από 5 χρόνια παραμονής στη Ρώμη, είχε ήδη μετατραπεί σε αστέρα της τέχνης! Η φήμη του ήταν τέτοια που ήταν λογικό να του ανατεθεί η παραγγελία για τη φιλοτέχνηση του «Δαυίδ», έργου που ήδη δύο γλύπτες είχαν αποπειραθεί και εγκατέλειψαν τελικά: το να δώσεις στο μονοκόμματο μάρμαρο των μεγάλων διαστάσεων τη μνημειώδη μορφή που έφερε στο φως ο Μιχαήλ Άγγελος μόνο εύκολο δεν ήταν. Η δύναμη της σύνθεσης, η γύμνια που τον κάνει τρωτό, η ανθρώπινη έκφραση και το συνολικό «θάρρος» του αγάλματος έκανε τον «Δαυίδ» (1504) σύμβολο της πόλης της Φλωρεντίας και εκπρόσωπο της νεοσύστατης δημοκρατίας της.

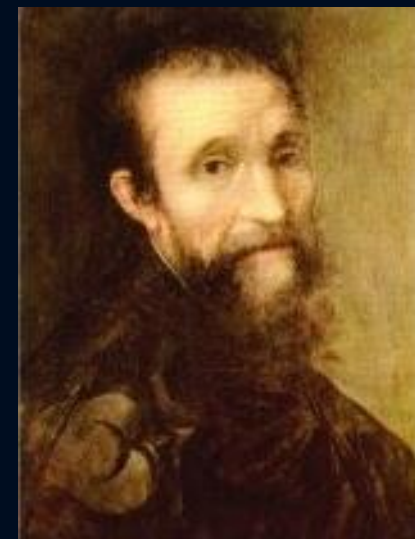


# ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ (2)



# ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Το 1534 φεύγει από την Φλωρεντία και εγκαθίσταται μόνιμα πλέον, στην Ρώμη. Από τα πρώτα έργα που ανέλαβε φτάνοντας στην πόλη είναι κάποιες νέες τοιχογραφίες στην Καπέλα Σιξτίνα. Δύο χρόνια μετά, το 1536, θα γίνει ο επίσημος αρχιτέκτονας, ζωγράφος και γλύπτης του Βατικανού. Από το σημείο αυτό και μέχρι το τέλος της ζωής του, ο Μιχαήλ Άγγελος δημιουργεί έργα – αριστουργήματα για το Βατικανό, που περιλαμβάνουν γλυπτά, τοιχογραφίες αλλά και αρχιτεκτονικές μελέτες. Εκτός των προηγουμένων, ο Μιχαήλ Άγγελος, εκείνη την περίοδο ασχολείται και με την συγγραφή στίχων. Ο μεγάλος αυτός καλλιτέχνης, άφησε την τελευταία του πνοή στην Ρώμη, την 1η Φεβρουαρίου του 1564.





ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ  
ΤΗΝ  
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

ΚΟΤΖΑΜΠΑΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

